

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 649/2019
27.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Миролјуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела проневера из члана 364. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, а у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца поднетом против правноснажних решења Трећег основног суда у Београду 10К-472/18 од 25.07.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж2-1710/18 од 07.11.2018. године, у седници већа одржаној 27.06.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и **укидају** се правноснажна решења Трећег основног суда у Београду К-472/18 од 25.07.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж2-1710/18 од 07.11.2018. године, а предмет враћа Трећем основном суду у Београду на даљи поступак.

Образложење

Решењем 10К-472/18 од 25.07.2018. године Трећи основни суд у Београду огласио се стварно ненадлежним за поступање у кривичном поступку против окривљеног АА, због продуженог кривичног дела проневера из члана 364. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 61. КЗ по оптужном предлогу Трећег основног јавног тужиоца у Београду Кт.1533/09 од 18.05.2018. године, који је у суд примљен 22.05.2018.године и одређено је да ће по правноснажности тог решења предмет бити упућен Посебном одељењу Вишег суда у Београду за сузбијање корупције.

Апелациони суд у Београду је решењем Кж2-1710/18 од 07.11.2018. године одбио као неосновану жалбу окривљеног АА изјављену против решења Трећег основног суда у Београду К.бр. 472/18 од 25.07.2018. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео Републички јавни тужилац због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 47. ЗКП и члана 30. Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, тероризма и

корупције са предлогом да Врховни касациони суд поднети захтев усвоји, побијана решења укине и врати предмет Трећем основном суду у Београду на поступање.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљеног адвокату Драгану Стојковићу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. ста 2. ЗКП) размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

У захтеву за заштиту законитости Републички јавни тужилац је навео да су Трећи основни суд у Београду својим решењем 10К 472/18 од 25.07.2018. године и Апелациони суд у Београду својим решењем Кж2-1710/18 од 07.11.2018. године повредили закон и то одредбу члана 485. став 1. тачка 1) а у вези члана 47. ЗКП и члана 30. Закона о организацији државних органа у сузбијању организованог криминала, тероризма и корупције. Наиме, Републички јавни тужилац је указао да је за кривично дело проневера из члана 364. став 2. у вези става 1. Кривичног законика у време извршења кривичног дела била прописана казна затвора у трајању од 1 до 8 година и да је на основу захтева овлашћеног тужиоца дана 01.11.2012. године донето решење о спровођењу истраге Ки 6859/10 којим је у односу на окривљеног АА започео кривични поступак. Чињеница да је у међувремену промењен процесни закон не утиче на законитост, правну снагу нити правне последице правних аката и радњи донетих по претходно важећем процесном закону, па тако ни околност да су се услед промене процесног закона-Законика о кривичном поступку променила правила за скраћени поступак, те да се актуелно скраћени поступак води за кривична дела за која је забрањена казна затвора до 8 година, док се по претходно важећем закону скраћени поступак спроводио за дела за која је забрањена казна затвора до 5 година не утиче на закључак да је кривични поступак покренут.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Врховни касациони суд оцењује основаним из следећих разлога:

Одредбом члана 30. Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, тероризма и корупције прописано је да кривични поступци покренути због кривичних дела из члана 2. овог закона (тачком 2 између осталог су предвиђена кривична дела ради чијег откривања, кривичног гоњења и суђења се примењује овај закон и то су кривична дела против службене дужности чл. 359 и чл. 361 до 368 КЗ) окончаће се пред јавним тужиоцем или пред стварно и месно надлежним судом, односно одељењем суда које је било функционално надлежно пре почетка примене овог закона.

Одредбом члана 7. Законика о кривичном поступку прописано је да је кривични поступак покренут доношењем наредбе о спровођењу истраге (тачка 1), потврђивањем оптужнице којој није претходила истрага (тачка 2), доношењем решења о одређивању притвора пре подношења оптужног предлога у скраћеном

поступку (тачка 3), одређивањем главног претреса или рочишта за изрицање кривичне санкције у скраћеном поступку (тачка 4) и одређивањем главног претреса у поступку за изрицање мере безбедности обавезног психијатријског лечења (тачка 5).

Одредбом члана 22. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/2008 и др. закон), прописано је да основни суд у првом степену суди за кривична дела за која је главна казна предвиђена новчана казна и казна затвора до 10 година, ако за поједина од њих није надлежан други суд, а за кривично дело проневере из члана 364. став 2. у вези става 1. КЗ које се окривљеном ставља на терет је у време извршења кривичног дела прописана, казна затвора у трајању од 1 до 8 година.

Увидом у списе предмета утврђује се да је Први основни суд у Београду 01.11.2012. године донео решење о спровођењу истраге против окривљеног АА због постојања основане сумње да је извршио продужено кривично дело проневера из члана 364. став 2. у вези става 1. КЗ. Поводом изјављене жалбе браниоца осумњиченог АА Први основни суд у Београду је решењем Кв.бр.5550/12 од 21.11.2012. године одбио као неосновану изјављену жалбу против решења о спровођењу истраге истражног судије Првог основног суда у Београду Ки.бр.6859/10 од 01.11.2012. године. На напред наведени начин и доношењем ових решења, по оцени Врховног касационог суда започет је кривични поступак који се сходно одредбама члана 30. Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, тероризма и корупције мора окончати пред стварно и месно надлежним судом који је био стварно и функционално надлежан пре дана почетка примене овог закона.

Како, дакле из списка предмета произилази да је Трећи основни суд у Београду доношењем решења 10К-472/18 од 25.07.2018. године учинио повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 30. Закона о организацији државних органа у сузбијању организованог криминала, тероризма и корупције, те да је иста повреда учињена и доношењем другостепеног решења којим су жалбени наводи браниоца окривљеног оцењени неоснованим, то је Врховни касациони суд због учињених повреда оба побијана решења укинуо и предмет вратио првостепеном суду на суђење, односно на даљи поступак.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Марија Рибарић,с.р.**

**За Председника већа-судија
Драган Аћимовић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић